

รายงาน

ชหง

ตະนະກរມາธິກາຣີສໍານັ້ນພູຍາວົງຫຼັບ
ວ່າດັ່ງນີ້ປະມາດຫີຍຮຽມຂອງສໍານັ້ນພູຍາວົງແທນຮາຊ໌
ແລະກຽມາທິກາຣ ພ.ຕ.
ສໍານັ້ນພູຍາວົງແທນຮາຊ໌

ສໍານັ້ນກຽມາທິກາຣ ๓
ສໍານັ້ນການແສ່ບາທິກາຣສໍານັ້ນພູຍາວົງແທນຮາຊ໌

ตั่วนทีสูด

ที่ ๐๐๖๔/๒๕๕๙

(สำเนา)

สภาพผู้แทนรายภูมิ

ถนนอุท่องใน เขตคุณิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมการวิสามัญ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาพผู้แทนรายภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างข้อบังคับดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาพผู้แทนรายภูมิ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๖ คน เพื่อพิจารณากร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมการวิสามัญ พ.ศ. ให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน และคณะกรรมการวิสามัญกร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมการวิสามัญ พ.ศ. ได้ขอขยายเวลาพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๖๐ วัน ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญนี้ประกอบด้วย

๑. คุณหญิงกัลยา โสกนพนิช	๒. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง
๓. นายจักรตัน พื้นช่วย	๔. นายเฉลิมพล รัตนวงศ์
๕. นายชาญชัย อิสระเสนารักษ์	๖. นายชนก เทือกสูบรรณ
๗. นายเชวงศักดิ์ เร่งไฟนูลบีงษ์	๘. นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์กาชัย
๙. นายทองดี มนิสสาร	๑๐. นางทัศนียา รัตนเครญ
๑๑. นายธนาธร โลหัสสุนทร	๑๒. นายธีระชาติ ป่วงวิรุพห์รักษ์
๑๓. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	๑๔. นายนิยม ช่างพนิจ
๑๕. นางบุญรื่น ศรีธรรมรงค์	๑๖. พลตำรวจตรี ประจวบ เป้าอินทร์
๑๗. นายประชุม ทองมี	๑๘. นายประพนธ์ นิลวัชร์มณี
๑๙. นายประسنก์ บูรณ์พงศ์	๒๐. นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นกลัย
๒๑. นางผุสดี ตามไทย	๒๒. นายมานพ ปัตตนาวงศ์
๒๓. นายศรีเมือง เจริญศิริ	๒๔. นายคุณชัย ศรีหล้า
๒๕. นายสมนึก เฮงวานิชย์	๒๖. นายสาธิค เทพวงศ์ศิริรัตน์
๒๗. นายสุวัฒน์ วรรณาศิริกุล	๒๘. นายโสกณ เพชรสว่าง

๒๕. นายโสกณ ชาرامย์
๓๑. นายอนันต์ พลอำนวย
๓๓. นายอภิชาต ศักดิ์เศรุณ
๓๔. นายอัศวิน วิภูศิริ

๓๐. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์
๓๒. นายอภิชาต การิกาญจน์
๓๔. นายอสตี มะหะมัคยังกี
๓๖. นายอิสสระ สมชัย

บัดนี้ คณะกรรมการธิการวิสามัญได้ยกร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการธิการ พ.ศ. เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรด
นำเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ประسنก บูรณ์พงศ์

(นายประسنก บูรณ์พงศ์)

ประธานคณะกรรมการธิการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๘, ๒๒๔๔ ๒๕๗๐ - ๑

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๑

สำเนาถูกต้อง

(นางพรณิภา เสริมครี)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

จิตาภา /พิมพ์
ภิรมย์/ท่าน ๑
กรรณิการ์/ท่าน ๒
พรณิภา /ท่าน ๓

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่สับดีที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๐ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๖ คน เพื่อพิจารณากร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ. โดยกำหนดการพิจารณากร่างให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน และคณะกรรมการวิสามัญ ยกร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ. ได้ขอขยายเวลาพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๖๐ วัน ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ได้มีมติให้ขยายเวลา ออกไปอีก ๖๐ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายประสงค์ บูรณ์พงศ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) ร้อยโท ถวิล ไสระจั่ง	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายอัศวิน วิภูศิริ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นางบุญรื่น ศรีธเรศ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นกล้าลัย	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๗) นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๘) นายเชวงศักดิ์ เร่งไฟนูลย์วงศ์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
(๙) นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์	เป็นโฆษณากรกรรมการ
(๑๐) นายชาญชัย อิสระเสนารักษ์	เป็นโฆษณากรกรรมการ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติตั้ง นางกิริมย์ เจริญรุ่ง นิติกร ๑ ว สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ชี้แจงคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
- สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
- (๑) นายอิสรพัฒน์ นบติรชื่นส่วน เจ้าหน้าที่สอบสวน ผู้เชี่ยวชาญ
- (๒) นายกมลธรรม วาสนุณมา ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมมาตรฐานธิบัตร
สถาบันพระปกเกล้า
- รองศาสตราจารย์ไชยวัฒน์ คำชู ผู้อำนวยการวิทยาลัยการเมืองการปกครอง
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
- นางปานจิต jin ดาภุล ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารการเปลี่ยนแปลง ๒
- สำนักบริหารการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- นางรัชนิศ เกียรติกิจณ์โภุ เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริต ๕
- สำนักจริยธรรมและคุณธรรม
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- รองศาสตราจารย์นิยม รัฐอมฤต ที่ปรึกษาอธิการบดี
- สำนักงานอธิการบดี

๔. ผลการพิจารณา

คณะกรรมการวิสามัญได้กำหนดแนวทางในการพิจารณาอย่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมการวิธีการ พ.ศ. โดยได้นำเอกสารต่อไปนี้มาเป็นแนวทางประกอบการพิจารณา คือ

- (๑) ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมการวิธีการ พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๒) ประมวลจริยธรรมของสมาชิกวุฒิสภาและกรรมการวิธีการ พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๓) ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการวิธีการ พ.ศ. ๒๕๕๐
- (๔) ประมวลจริยธรรมอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๕) ประมวลจริยธรรมข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๖) ประมวลจริยธรรมข้าราชการศาลยุติธรรมและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๗

(๗) ข้อบังคับสภากที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสภากที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕

(๘) ข้อบังคับ ก.พ. ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๗

(๙) ระเบียบผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาว่าด้วยคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

(๑๐) ระเบียบว่าด้วยวิธีพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมழิวสภาก พ.ศ. ๒๕๔๘

(๑๑) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑๒) มาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการและลูกจ้างส่วนราชการ สังกัดรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติที่แตกต่างจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยมีบทบัญญัติ ในหมวด ๑๓ เกี่ยวกับจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนั้น คณะกรรมการธิการจึงได้ยกร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภากผู้แทนราษฎร และกรรมการ พ.ศ. ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

๕. ข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ

คณะกรรมการธิการได้พิจารณากร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภากผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ. เสร็จแล้ว และพิจารณาเห็นว่ามีประเด็นและปัญหาทางปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีพิจารณาและการสอบสวน รวมทั้งการมิได้นำประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภากผู้แทนราษฎรและกรรมการไปใช้บังคับอย่างเคร่งครัด จึงเสนอเป็นข้อสังเกต เพื่อให้สภากผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภากผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ. ดังนี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดทำระเบียบวิธีพิจารณาและการสอบสวนของคณะกรรมการจริยธรรมสภากผู้แทนราษฎรตามข้อบังคับนี้ ควรนำหลักการของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗ มาเป็นแนวทางในการจัดทำ ซึ่งจะส่งผลให้ระเบียบวิธีพิจารณาดังกล่าวข้างต้นมีระบบวนการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน มีน้ำหนัก และน่าเชื่อถือ

(๔)

๖. ได้เสนอร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการนิติการ พ.ศ. และตารางเปรียบเทียบมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนกกลััย)

เลขานุการคณะกรรมการนิติการวิสามัญ

ร่าง

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการชิการ
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๔ ประกอบมาตรา ๒๗๕ มาตรา ๒๘๐ และมาตรา ๓๐๔
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และข้อ ๑๙๒ ของข้อบังคับการประชุม^๑
สภาพัฒนารายภูมิ พ.ศ. ๒๕๕๑ สภาพัฒนารายภูมิจึงตราข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ
สมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการชิการ พ.ศ. นี้ไว้ ดังต่อไปนี้

**ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาพัฒนารายภูมิ
และกรรมการชิการ พ.ศ.”**

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้ คำว่า

“สมาชิก” หมายถึง สมาชิกสภาพัฒนารายภูมิ

“กรรมการ” หมายถึง กรรมการสารมูลและกรรมการวิสามัญซึ่งสภาพัฒนารายภูมิ
ตั้งขึ้น และหมายความรวมถึงบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการชิการแต่งตั้งขึ้นด้วย

“การประชุม” หมายถึง การประชุมสภาพัฒนารายภูมิและการประชุมคณะกรรมการชิการ
และหมายความรวมถึงการประชุมอื่นใดซึ่งเป็นหน้าที่ของสมาชิกและกรรมการชิการ

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการจิยธรรมสภาพัฒนารายภูมิ

**ข้อ ๔ ให้ประธานสภาพัฒนารายภูมิรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจวางระเบียบ
ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้**

หมวด ๑

ส่วนที่ ๑

อุดมคติของการเป็นสมาชิกและกรรมการชิการ

**ข้อ ๕ สมาชิกและกรรมการชิการจัดต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการจงรักภักดีและพิทักษ์
รักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกป้องระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข**

ข้อ ๖ สมาชิกและกรรมการมีการจัดตั้งเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาไว้และปฏิบัติตาม
ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

ข้อ ๗ สมาชิกและกรรมการมีการจัดตั้งเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามกฎหมาย
และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความรับผิดชอบ ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติ
และประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด

ข้อ ๘ สมาชิกและกรรมการมีการจัดตั้งกล้ามเนื้อหัวใจทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม
ยึดมั่นหลักการในการปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ และไม่ยอมโน้มอ่อนผ่อนตามอิทธิพลใด ๆ

ข้อ ๙ สมาชิกและกรรมการมีการจัดตั้งเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามข้อบังคับ
การประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๐ สมาชิกและกรรมการมีการจัดตั้งมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อประเทศชาติ
และประชาชนอย่างเต็มความสามารถด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ

ข้อ ๑๑ สมาชิกและกรรมการมีการจัดตั้งปฏิบัติหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม คุณธรรมและ
ศีลธรรม ทั้งโดยส่วนตัวและโดยหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ

ส่วนที่ ๒ การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกและกรรมการ

ข้อ ๑๒ สมาชิกและกรรมการมีการจัดตั้งรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงของรัฐสภา และไม่กระทำการใด ๆ
อันอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของประเทศชาติและรัฐสภา

ข้อ ๑๓ สมาชิกและกรรมการมีการจัดตั้งปฏิบัติหน้าที่ และแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต
เที่ยงธรรมและมีความเป็นอิสระ เพื่อรักษาไว้ซึ่งประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๔ สมาชิกและกรรมการมีการจัดตั้งยึดถือและปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ
และประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด โดยปฏิบัติต่อประชาชนอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

ข้อ ๑๕ สมาชิกและกรรมการจัดต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักสามัคคี

ข้อ ๑๖ สมาชิกและกรรมการจัดต้องการพิธีเสริมภาพส่วนบุคคลของผู้อื่น
ไม่แสดงกิริยาหรือใช้จาอันไม่สุภาพ มีลักษณะเป็นการคุ่มิ่น หมิ่นประมาท อาชามาดว้าย เสียดศี
หรือใส่ร้ายป้ายสีบุคคลใด โดยไม่มีพยานหลักฐาน หรือนำเอาเรื่องที่เป็นเท็จมาอภิปรายແສດความเห็น
ในที่ประชุมสภาพแทนรายภูร หรือที่ประชุมคณะกรรมการหรือที่อื่นใด

ข้อ ๑๗ สมาชิกและกรรมการจัดต้องไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งการเป็นสมาชิก
สภาพแทนรายภูรหรือกรรมการเข้าไปก้าวถ่ายหรือแทรกแซงการบรรจุ แต่งตั้ง ย้าย โอน เลื่อนตำแหน่ง
และเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการ ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำและมิใช่ข้าราชการการเมือง
พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือให้บุคคลดังกล่าว
พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๑๘ สมาชิกและกรรมการจัดต้องรักษาความลับในการประชุมสภาพแทนรายภูร
หรือการประชุมคณะกรรมการที่กระทำเป็นการลับ โดยไม่นำไปเปิดเผยแก่ผู้ใดหรือในทางใด
เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับการประชุมสภาพแทนรายภูร

ข้อ ๑๙ สมาชิกและกรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ปฏิริหาราชการ
ที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด การใช้จ่ายเงินงบประมาณตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมาย
จากสภาพแทนรายภูรต้องดำเนินการโดยประยุตเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ข้อ ๒๐ สมาชิกและกรรมการจัดต้องอุทิศเวลาให้เก่าการประชุม โดยคำนึงถึง
การตรงต่อเวลา และต้องไม่ขาดประชุมสภาพแทนรายภูรโดยไม่จำเป็น เว้นแต่ในกรณีเจ็บป่วย
หรือมีเหตุสุดวิสัย

ข้อ ๒๑ สมาชิกและกรรมการจัดต้องพิจารณาแก้ไข ณ ที่ หรือเรื่องร้องทุกข์
ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนส่วนรวมโดยเร็ว

ข้อ ๒๒ สมาชิกและกรรมการพึงพบปะเยี่ยมเยียนเพื่อรับฟังเรื่องร้องทุกข์
และความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของประชาชน ทั้งต้องปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาค
เท่าเทียมกัน

ข้อ ๒๓ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งแสดงความรับผิดชอบเมื่อปฏิบัติหน้าที่
บกพร่องหรือผิดพลาดตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๔ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน
ถูกต้อง โดยไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงเพื่อให้ผู้อื่นหรือประชาชนเข้าใจผิด หรือเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว
หรือบุคคลอื่นใด

ข้อ ๒๕ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งไม่ร่วมมือกับบุคคลหรือองค์กรใด ๆ กระทำการ
หรือแสวงหาผลประโยชน์ที่ขัดต่อความรับผิดชอบและการปฏิบัติราชการ

ข้อ ๒๖ สมาชิกและกรรมการพึงเสนอข้อมูลหรือการกระทำที่ทำให้ราชการ ผู้อื่น¹
และประชาชนเสียหาย ตลอดจนการฉ้อฉล หลอกหลวง การใช้อำนาจในทางที่ผิด และการทุจริต
และประพฤตินิยม ต่อหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

ส่วนที่ ๓ จริยธรรมเกี่ยวกับการดำรงตน ครอบครัว และผู้อื่น

ข้อ ๒๗ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งแต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามข้อบังคับการประชุม²
สถาบันรายวัน ให้เกียรติและเคารพต่อสถานที่และบริเวณรัฐสภา ตลอดจนในที่ประชุม และสำรวม
กิริยา妄จainบริเวณรัฐสภา

ข้อ ๒๘ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งไม่ประกอบอาชีพ วิชาชีพ ดำเนินธุรกิจ
หรือกระทำการใดอันเป็นการเดื่อมเดี่ยต่อเกียรติศักดิ์ของการเป็นสมาชิกหรือกรรมการ

ข้อ ๒๙ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งไม่มีพฤติกรรมคุกคามหรือระรานทางเพศต่อผู้ใด

ข้อ ๓๐ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งไม่คบหา หรือให้การสนับสนุนแก่ผู้ประพฤติ
ผิดศีลธรรม หรือมีชื่อในทางเสียหาย หรือผู้แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ อันอาจกระทบกระเทือน
ต่อชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของการเป็นสมาชิกหรือกรรมการ

ข้อ ๓๑ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งไม่ยินยอมให้บุคคลในครอบครัว หรือผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนโดยมิชอบ

ข้อ ๓๒ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งเป็นแบบอย่างที่ดีในการเสริมสร้างสถาบันครอบครัว

ข้อ ๓๓ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งไม่นำความลับของราชการไปใช้เพื่อประโยชน์แก่ตนเอง หรือผู้อื่นโดยทุจริต

ข้อ ๓๔ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งไม่เรียกหรือรับของขวัญ ของกำนัล สิทธิประโยชน์ หรือประโยชน์อื่นใด อันเกิดหรืออาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน และจะต้องคุ้มครองส่วนตนและบุคคลในครอบครัวปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย

ข้อ ๓๕ สมาชิกและกรรมการพึงระวังการปฏิบัติงาน หรือการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เชี่ยวชาญประจำตัว ผู้ปฏิบัติงานให้สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร ที่ปรึกษา ผู้อำนวยการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมการ หรือบุคคลใกล้ชิดอื่นใด มิให้กระทำการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สมาชิก กรรมการและสภาพผู้แทนราษฎร

หมวด ๒ การควบคุมให้เป็นไปตามจริยธรรม

ข้อ ๓๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจริยธรรมสภาพผู้แทนราษฎร” ประกอบด้วย ประธานสภาพผู้แทนราษฎรเป็นประธานกรรมการ โดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นซึ่งสภาพผู้แทนราษฎรเลือกจากสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรของพระองค์ที่มีอยู่ในสภาพผู้แทนราษฎร พระคลະหนึ่งคน

ข้อ ๓๗ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) อายุของสภาพผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง หรือมีการยุบสภาพผู้แทนราษฎร
- (๒) ขาดจากสมาชิกภาพของการเป็นสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร
- (๓) ตาย

(๔) ลาออก

(๕) ขาดการประชุมสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และมิได้แจ้งเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการทราบ

(๖) สภาพผู้แทนรายภูมิคิทให้ออก

(๗) พรรคการเมืองที่กรรมการเป็นสมาชิกถูกยุบ

(๘) ได้รับการลงโทษตามข้อ ๔๐

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้อย่างเคร่งครัด

(๒) รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ตรวจสอบการแผ่นดิน บุคคลหรือหน่วยงานใด กรณีที่มีการกล่าวหาว่าสมาชิกหรือกรรมการกระทำผิดตามข้อบังคับนี้

(๓) พิจารณา สอบสวน วินิจฉัยคำร้องเรียนและลงโทษตามระเบียบแห่งข้อบังคับนี้

(๔) ตั้งอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

(๕) วางหลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบในการพิจารณาและสอบสวนให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

(๖) ดำเนินการในเรื่องอื่นใดตามที่สภาพผู้แทนรายภูมิอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบตามข้อบังคับนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาพผู้แทน

รายภูมิ

ข้อ ๔๐ วิธีพิจารณาของคณะกรรมการอย่างน้อยต้องมีหลักประกันขึ้นพื้นฐาน

เรื่องการพิจารณาโดยเปิดเผย การให้โอกาสคู่กรณีแสดงพยานหลักฐานและความเห็นของตน ก่อนการวินิจฉัย การให้สิทธิคู่กรณีขอตรวจเอกสารที่เกี่ยวกับตน การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้าน กรรมการ

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ถือเอาคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ การให้เหตุผลประกอบคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะกรรมการอย่างน้อยต้องประกอบด้วยความเป็นมา หรือกำล่าวน สรุปข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการพิจารณาและบทบัญญัติของกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่ามีพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักรับฟังได้ และที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยว่า สมาชิกหรือกรรมการผู้ใดฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ข้อใด ให้คณะกรรมการมีอำนาจที่จะพิจารณาลงโทษสมาชิกหรือกรรมการผู้นั้น

ในการนี้ที่คณะกรรมการมีมติว่าเป็นความผิดไม่ร้ายแรง ให้ลงโทษโดยการตักเตือน
คำหนนิ หรือประณามให้เป็นที่ประจักษ์ แล้วรายงานให้ผู้ทำการแพ่นคืนทราบ

ในการนี้ที่คณะกรรมการมีมติว่าเป็นความผิดร้ายแรง ให้ลงโทษโดยการเสนอตัดถอน
ต่อผู้ทำการแพ่นคืนตามกฎหมายต่อไป

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเอกสารแนบท้ายไม่น้อยกว่าสามในห้า
ของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด และให้รายงานค่อสภากู้แทนราษฎรเพื่อทราบ

ประกาศ ณ วันที่

พุทธศักราช

(ลงชื่อ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ទារាងប្រើយបេពិះ

ឱ្យបង្កើតបង្កើតការឃុំប្រជាពលរដ្ឋមន្ត្រីរាជរដ្ឋមន្ត្រីសំណានីកសំភាពុំពេនរាជ្យរ

នគរាភាសាធារណៈ ធម្មោះ

ក៍ប

រៀបចំឱ្យបង្កើតបង្កើតការឃុំប្រជាពលរដ្ឋមន្ត្រីរាជរដ្ឋមន្ត្រីសំណានីកសំភាពុំពេនរាជ្យរ

នគរាភាសាធារណៈ

ឯកសារនគរាភាសាធារណៈ ឱ្យបង្កើតបង្កើតការឃុំប្រជាពលរដ្ឋមន្ត្រីរាជរដ្ឋមន្ត្រីសំណានីកសំភាពុំពេនរាជ្យរ

នគរាភាសាធារណៈ

សារិកនគរាភាសាធារណៈ

សារិករាយនគរាភាសាធារណៈ

เปรียบเทียบข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการชีกการ พ.ศ. ๒๕๔๒

กับร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการชีกการ พ.ศ.

ของคณะกรรมการวิสามัญกร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการชีกการ พ.ศ.

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการชีกการ พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการชีกการ พ.ศ.	เหตุผล
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๑ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และข้อ ๑๓๒ ที่ ของข้อบังคับการประชุมสภาพัฒนารายภูมิ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยข้อบังคับการประชุมสภาพัฒนารายภูมิ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๑ สภาพัฒนารายภูมิ จึงตราข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิก สภาพัฒนารายภูมิและกรรมการชีกการ พ.ศ. ๒๕๔๒ ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้	อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๔ ประกอบ มาตรา ๒๗๕ มาตรา ๒๘๐ และมาตรา ๓๐๔ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และข้อ ๑๙๒ ของข้อบังคับการประชุมสภาพัฒนารายภูมิ พ.ศ. ๒๕๔๑ สภาพัฒนารายภูมิจึงตราข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรม ของสมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการชีกการ พ.ศ. ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้	เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมสภาพัฒนารายภูมิ
ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับว่าด้วยประมวล จริยธรรมของสมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการชีกการ พ.ศ. ๒๕๔๒”	ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับว่าด้วยประมวล จริยธรรมของสมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการชีกการ พ.ศ.”	
ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป	ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป	

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ.	เหตุผล
ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้ คำว่า “สมาชิก” หมายถึง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร “กรรมการ” หมายถึง กรรมการชิการสามัญและกรรมการชิการวิสามัญ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรตั้งขึ้น	ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้ คำว่า “สมาชิก” หมายถึง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร “กรรมการ” หมายถึง กรรมการชิการสามัญและกรรมการชิการวิสามัญซึ่งสภาผู้แทนราษฎรตั้งขึ้น และหมายความรวมถึงบุคคลหรือคณะกรรมการที่คณะกรรมการชิการแต่งตั้งขึ้นด้วย “การประชุม” หมายถึง การประชุมสภาผู้แทนราษฎร และการประชุมคณะกรรมการชิการ และหมายความรวมถึง การประชุมอื่นใดซึ่งเป็นหน้าที่ของสมาชิกและกรรมการ “คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการจริยธรรมสภาผู้แทนราษฎร	(๑) เพื่อเพิ่มความหมายของคำนิยาม “กรรมการ” ให้มีความหมายชัดเจน และรวมถึงบุคคลหรือคณะกรรมการที่คณะกรรมการชิการแต่งตั้งขึ้นด้วย (๒) เพื่อเพิ่มความหมายของคำนิยาม “การประชุม” ให้มีความหมายชัดเจน โดยรวมถึงการประชุมอื่นใด ซึ่งเป็นหน้าที่ของสมาชิกและกรรมการ (๓) เพื่อเพิ่มคำนิยามของคณะกรรมการจริยธรรมสภาผู้แทนราษฎร ให้มีความหมายชัดเจน
ข้อ ๔ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจวางระเบียบเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้	ข้อ ๔ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจวางระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้	เพิ่มคำว่า “ประกาศหรือคำสั่ง” เพื่อให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร รักษาการตามข้อบังคับนี้ มีอำนาจวางระเบียบ รวมทั้งประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับฯ

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ.	เหตุผล
หมวด ๑ ส่วนที่ ๑ อุดมคติของการเป็นสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร และกรรมการชิการ	หมวด ๑ ส่วนที่ ๑ อุดมคติของการเป็นสมาชิกและกรรมการชิการ	มีบันทึกว่า “สมาชิก” แล้ว
ข้อ ๕ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งองรักภักดีต่อชาติ ศาสนा และพระมหากษัตริย์เป็นแบบอย่างที่ดีในการเคารพ และรักษาระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข	ข้อ ๕ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งเป็นแบบอย่างที่ดี ในการจัดตั้งและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนा พระมหากษัตริย์ และการปกคล้องระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	เพื่อให้สมาชิกและกรรมการชิการ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชน ซึ่งจะ ^{จะ} สอดคล้องกับมาตรฐานของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งมีบทบัญญัติว่า “บุคคลมี หน้าที่พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนा พระมหากษัตริย์ และการปกคล้องระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้”
ข้อ ๖ สมาชิกและกรรมการชิการจัดตั้งเป็นแบบอย่างที่ดี ในการรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่ง ^{จะ} ราชอาณาจักรไทยทุกประการ	ข้อ ๖ สมาชิกและกรรมการชิการจัดตั้งเป็นแบบอย่างที่ดี ในการรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่ง ^{จะ} ราชอาณาจักรไทยทุกประการ	

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ.	เหตุผล
ข้อ ๓ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งเป็นแบบอย่างที่ดี ในการปฏิบัติตามกฎหมาย	ข้อ ๓ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งเป็นแบบอย่างที่ดี ในการปฏิบัติตามกฎหมาย และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็ม ความสามารถด้วยความรับผิดชอบ ยึดถือประโยชน์ของ ประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด	เพื่อให้เกิดความชัดเจน และใช้ถ้อยคำ ที่หมายความยิ่งขึ้น
	ข้อ ๙ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งกล้ามเนื้อหัวใจ ทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม ยึดมั่นหลักการในการปฏิบัติ หน้าที่โดยปราศจากอคติ และไม่ยอมโอนอ่อนผ่อนตาม อิทธิพลใด ๆ	เพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ในหมวด ๑ ส่วนที่ ๑ อุดมคติของการเป็นสมาชิก และกรรมการ ให้มีความสมบูรณ์ ยิ่งขึ้น จึงนำหลักการดังต่อไปนี้ มากำหนดข้อความเพิ่มเติม ๑) ค่านิยมหลัก (Core Value) ของมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ ของรัฐ เพื่อให้สมาชิกและกรรมการ “ยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย” (สำนักงานผู้ตรวจการ แผ่นดิน)

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ.	เหตุผล
		(๒) เพื่อให้สมาชิกและกรรมการมี “กล้ามีนัยสำคัญในสิ่งที่ถูกต้อง” (มาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรม ของข้าราชการและลูกจ้างส่วนราชการ สังกัดรัฐสภา)
ข้อ ๘ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งเป็นแบบอย่างที่ดี ในการปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยเคร่งครัด	ข้อ ๕ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งเป็นแบบอย่างที่ดี ในการปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยเคร่งครัด	
ข้อ ๙ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งมีอุดมการณ์ ในการทำงานเพื่อประเทศชาติและรับใช้ประชาชนอย่างเต็ม ความสามารถด้วยความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ	ข้อ ๑๐ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งมีอุดมการณ์ ในการทำงานเพื่อประเทศชาติและประชาชนอย่างเต็ม ความสามารถด้วยความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์สุจริต เสียสละ	เพื่อให้เกิดความชัดเจน และใช้ถือคำ ที่หมายความยิ่งขึ้น
ข้อ ๑๐ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งปฏิบัตินอยู่ใน กรอบจริยธรรม คุณธรรมและศีลธรรม ทั้งโดยส่วนตัวและ โดยหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ	ข้อ ๑๑ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งปฏิบัตินอยู่ใน กรอบจริยธรรม คุณธรรมและศีลธรรม ทั้งโดยส่วนตัวและ โดยหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ	

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพนารายณ์และกรรมการชีการ พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพนารายณ์และกรรมการชีการ พ.ศ.	เหตุผล
ส่วนที่ ๒ การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาพนารายณ์ และกรรมการชีการ	ส่วนที่ ๒ การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกและกรรมการชีการ	มีบันทึกว่า “สมาชิก” แล้ว
ข้อ ๑๑ สมาชิกและกรรมการจัดต้องรักษาไว้ ซึ่งชื่อเสียงของรัฐสภาพและไม่กระทำการใด ๆ อันอาจ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของประเทศไทย และรัฐสภาพ	ข้อ ๑๒ สมาชิกและกรรมการจัดต้องรักษาไว้ ซึ่งชื่อเสียงของรัฐสภาพและไม่กระทำการใด ๆ อันอาจ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของประเทศไทย และรัฐสภาพ	
ข้อ ๑๓ สมาชิกและกรรมการจัดต้องปฏิบัติหน้าที่ และแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต เที่ยงธรรมและมีความ เป็นอิสระ เพื่อรักษาไว้ซึ่งประโยชน์ของประเทศไทย และประชาชนเป็นสำคัญ	ข้อ ๑๔ สมาชิกและกรรมการจัดต้องยึดถือและปกป้อง ^๑ ผลประโยชน์ของประเทศไทยและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด โดยปฏิบัติต่อประชาชนอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม	เพื่อให้สมาชิกและกรรมการชีการ ปฏิบัติหน้าที่และแสดงความคิดเห็น โดยสุจริต เที่ยงธรรม และมีความ เป็นอิสระ
ข้อ ๑๕ สมาชิกและกรรมการจัดต้องถือว่า ^๒ ผลประโยชน์ของประเทศไทยและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด มีความยุติธรรม และปฏิบัติต่อประชาชนทั่วไปอย่างเสมอ หน้ากัน	ข้อ ๑๕ สมาชิกและกรรมการจัดต้องยึดถือและปกป้อง ^๑ ผลประโยชน์ของประเทศไทยและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด โดยปฏิบัติต่อประชาชนอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม	เพื่อให้เกิดความชัดเจน และใช้ถ้อยคำ ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ.	เหตุผล
	ข้อ ๑๕ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งเป็นแบบอย่างที่ดี ในการรักษาความมั่นคง	เพื่อให้สมาชิกและกรรมการชิการ น้อมนำเรื่อง “การรักษาความมั่นคง” ซึ่งเป็นพรมาราชษาทของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปปฏิบัติ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชน
ข้อ ๑๓ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งเครื่องสิทธิ เสรีภาพส่วนบุคคลของผู้อื่น ไม่แสดงกริยาหรือใช้วาจา อันไม่สุภาพ อาชາตามด้วย ไม่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด โดยไม่มีหลักฐาน หรือนำเอาเรื่องที่เป็นเท็จมาอภิปราย แสดงความเห็นในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือที่ประชุม คณะกรรมการชิการหรือที่อื่นใด	ข้อ ๑๖ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งเครื่องสิทธิ เสรีภาพส่วนบุคคลของผู้อื่น ไม่แสดงกริยาหรือใช้วาจา อันไม่สุภาพ มีลักษณะเป็นการดูหมิ่น หมิ่นประมาท อาชາตามด้วย เสียดสีหรือใส่ร้ายป้ายสีบุคคลใด โดยไม่มี พยานหลักฐาน หรือนำเอาเรื่องที่เป็นเท็จมาอภิปราย แสดงความเห็นในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือที่ประชุม คณะกรรมการชิการหรือที่อื่นใด	เพื่อให้เกิดความชัดเจน โดยรวมถึง การกระทำในลักษณะของการดูหมิ่น และหมิ่นประมาทด้วย
ข้อ ๑๔ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งไม่ใช้สถานะ หรือตำแหน่งการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือกรรมการชิการ เข้าไปก้าวถ่ายหรือแทรกแซงการบรรจุ แต่งตั้ง ย้าย โอน เลื่อนตำแหน่ง และเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการ ซึ่งมี	ข้อ ๑๗ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งไม่ใช้สถานะ หรือตำแหน่งการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือกรรมการชิการ เข้าไปก้าวถ่ายหรือแทรกแซงการบรรจุ แต่งตั้ง ย้าย โอน เลื่อนตำแหน่ง และเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการ ซึ่งมี	

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมการพ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมการพ.ศ.	เหตุผล
ตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำและมิใช่ข้าราชการการเมือง พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือให้บุคคลดังกล่าว พ้นจากตำแหน่ง	ตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำและมิใช่ข้าราชการการเมือง พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือให้บุคคลดังกล่าว พ้นจากตำแหน่ง	
ข้อ ๑๕ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งรักษาความลับ ในการประชุมสภาพผู้แทนรายภูมิหรือการประชุม คณะกรรมการธิการที่จะทำเป็นการลับ โดยไม่นำไปเปิดเผย แก่ผู้ใดหรือในทางใด เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย หรือข้อบังคับการประชุมสภาพผู้แทนรายภูมิ	ข้อ ๑๖ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งรักษาความลับ ในการประชุมสภาพผู้แทนรายภูมิหรือการประชุม คณะกรรมการธิการที่จะทำเป็นการลับ โดยไม่นำไปเปิดเผย แก่ผู้ใดหรือในทางใด เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย หรือข้อบังคับการประชุมสภาพผู้แทนรายภูมิ	
	ข้อ ๑๗ สมาชิกและกรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศไทยที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด การใช้จ่ายเงินงบประมาณตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ ซึ่งได้รับมอบหมายจากสภาพผู้แทนรายภูมิต้องดำเนินการ โดยประหยัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด	เพื่อให้สมาชิกและกรรมการ ใช้งบประมาณอย่างมีหลักการ โดยเน้นถึง การปฏิบัติภารกิจให้สมประสิทธิ์และ ประหยัดด้วย

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมมาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมมาธิการ พ.ศ.	เหตุผล
ข้อ ๑๖ สมาชิกและกรรมมาธิการจัดตั้งอุทิศเวลา ให้แก่การประชุม โดยไม่ขาดประชุมสภาผู้แทนราษฎร เกินจำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนวันประชุมในสมัยประชุม ^๑ หรือขาดประชุมคณะกรรมการติดต่อกันเกินสามครั้ง ^๒ เว้นแต่ในกรณีเจ็บป่วย หรือเหตุสุดวิสัย	ข้อ ๒๐ สมาชิกและกรรมมาธิการจัดตั้งอุทิศเวลา ให้แก่การประชุม โดยคำนึงถึงการตรงต่อเวลา และต้องไม่ ขาดประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่จำเป็น เว้นแต่ในกรณี เจ็บป่วย หรือมีเหตุสุดวิสัย	เพื่อให้สมาชิกและกรรมมาธิการ คำนึงถึงหลัก “การตรงต่อเวลา” ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมการ แต่เพื่อให้ มาประชุมอย่างสมำเสมอ
ข้อ ๑๗ สมาชิกและกรรมมาธิการจัดตั้งพิจารณา กฎหมาย ญัตติ กระทุ้นหรือเรื่องร้องทุกข์ ที่เป็นประโยชน์ ต่อประเทศชาติและประชาชนส่วนรวม โดยเร็ว	ข้อ ๒๑ สมาชิกและกรรมมาธิการจัดตั้งพิจารณา กฎหมาย ญัตติ กระทุ้นหรือเรื่องร้องทุกข์ ที่เป็นประโยชน์ ต่อประเทศชาติและประชาชนส่วนรวม โดยเร็ว	
ข้อ ๑๙ สมาชิกและกรรมมาธิการพึงพบปะเยี่ยมเยียน และรับฟังเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน	ข้อ ๒๒ สมาชิกและกรรมมาธิการพึงพบปะเยี่ยมเยียน เพื่อรับฟังเรื่องร้องทุกข์และความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ของประชาชน ทั้งต้องปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาค เท่าเทียมกัน	เพื่อให้เกิดความชัดเจน และใช้ถ้อยคำ ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น
ข้อ ๒๐ สมาชิกและกรรมมาธิการจัดตั้งแสดงความ รับผิดชอบตามการแก่กรณีเมื่อปฏิบัติหน้าที่บกพร่อง หรือผิดพลาดอย่างร้ายแรง	ข้อ ๒๓ สมาชิกและกรรมมาธิการจัดตั้งแสดงความ รับผิดชอบเมื่อปฏิบัติหน้าที่บกพร่องหรือผิดพลาดตามควร แก่กรณี	เพื่อให้เกิดความชัดเจน และใช้ถ้อยคำ ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการชิการ พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการชิการ พ.ศ.	เหตุผล
ข้อ ๒๑ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งไม่ใช้และ บิดเบือนข้อมูลข่าวสารของทางราชการเพื่อให้ผู้อื่น หรือประชาชนเข้าใจผิด หรือเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว และพรรคพวก	ข้อ ๒๔ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งให้ข้อมูลข่าวสาร แก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง โดยไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง เพื่อให้ผู้อื่นหรือประชาชนเข้าใจผิด หรือเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือบุคคลอื่นใด	เพื่อให้เกิดความชัดเจน และใช้ถ้อยคำ ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น
ข้อ ๒๒ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งไม่ร่วมมือ กับบุคคลหรือองค์กรใด ๆ กระทำการหรือแสวงหา ผลประโยชน์ที่ขัดต่อการทำหน้าที่และความรับผิดชอบ ในการปฏิบัติราชการ	ข้อ ๒๕ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งไม่ร่วมมือ กับบุคคลหรือองค์กรใด ๆ กระทำการหรือแสวงหา ผลประโยชน์ที่ขัดต่อความรับผิดชอบและการปฏิบัติราชการ	เพื่อให้เกิดความชัดเจน และใช้ถ้อยคำ ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น
ข้อ ๒๓ สมาชิกและกรรมการจัดตั้งเปิดเผยข้อมูล หรือกระทำการที่ทำให้ราชการเสียหาย การฉ้อopl หลอกลวง การใช้อำนาจในทางที่ผิด และการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ ต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ	ข้อ ๒๖ สมาชิกและกรรมการพึงเสนอข้อมูล หรือกระทำการที่ทำให้ราชการ ผู้อื่น และประชาชนเสียหาย ตลอดจนการฉ้อopl หลอกลวง การใช้อำนาจในทางที่ผิด และการทุจริตและประพฤติมิชอบ ต่อหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบ	๑) เพื่อให้เกิดความชัดเจน และใช้ ถ้อยคำที่เหมาะสมยิ่งขึ้น ๒) เพิ่มคำว่า “ผู้อื่น” และ “ประชาชน” ซึ่งเป็นผู้เสียหายด้วย ๓) เพิ่มคำว่า “หน่วยงาน” เพื่อให้ สมาชิกและกรรมการสามารถเสนอข้อมูล ตามข้อนี้ได้

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมมาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมมาธิการ พ.ศ.	เหตุผล
ส่วนที่ ๓ ความเกี่ยวพันของตน ครอบครัว และบุคคลอื่น	ส่วนที่ ๓ จริยธรรมเกี่ยวกับการดำรงตน ครอบครัว และผู้อื่น	เพื่อให้เกิดความชัดเจน และใช้ถ้อยคำ ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น
	ข้อ ๒๗ สมาชิกและกรรมมาธิการจักต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อยตามข้อบังคับการประชุมสภาพผู้แทนรายภูมิ ให้เกียรติและเคารพต่อสถานที่และบริเวณรัฐสภา ตลอดจน ในที่ประชุม และสำรวจกริยาวาจาในบริเวณรัฐสภา	เพื่อให้สมาชิกและกรรมมาธิการ แต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามข้อบังคับ การประชุมสภาพผู้แทนรายภูมิ รวมทั้ง สำรวจกริยาวาจาในบริเวณรัฐสภา
	ข้อ ๒๙ สมาชิกและกรรมมาธิการจักต้องไม่ประกอบ อาชีพ วิชาชีพ ดำเนินธุรกิจ หรือกระทำการใดอันเป็นการ เดื่องเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการเป็นสมาชิกหรือกรรมมาธิการ	เพื่อให้สมาชิกและกรรมมาธิการ ต้องไม่ประกอบอาชีพ วิชาชีพ ดำเนินธุรกิจ หรือกระทำการใด อันเป็นการเดื่องเสียต่อเกียรติศักดิ์ ของการเป็นสมาชิกหรือกรรมมาธิการ
	ข้อ ๒๕ สมาชิกและกรรมมาธิการจักต้องไม่มีพฤติกรรม คุกคามหรือระรานทางเพศต่อผู้ใด	เพื่อให้สมาชิกและกรรมมาธิการ เกิดความตระหนักมิให้มีการกระทำ ความผิดเช่นนี้เกิดขึ้น

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชั้นนำ พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชั้นนำ พ.ศ.	เหตุผล
ข้อ ๑๙ สมาชิกและกรรมการจัดต้องไม่คบหา หรือให้การสนับสนุนแก่ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย ในทางเสียหาย หรือผู้แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ อันอาจกระทบกระเทือนต่อชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของ การเป็นสมาชิกหรือกรรมการชั้นนำ	ข้อ ๓๐ สมาชิกและกรรมการจัดต้องไม่คบหา หรือให้การสนับสนุนแก่ผู้ประพฤติผิดศีลธรรม หรือมีชื่อ ในทางเสียหาย หรือผู้แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ อันอาจกระทบกระเทือนต่อชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของ การเป็นสมาชิกหรือกรรมการชั้นนำ	เพื่อให้เกิดความชัดเจน และใช้ถ้อยคำ ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งความต่อเนื่อง ของข้อความในข้อบังคับฯ
ข้อ ๒๔ สมาชิกและกรรมการจัดต้องไม่ยินยอม ให้บุคคลในครอบครัว หรือผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตน โดยมิชอบ	ข้อ ๓๑ สมาชิกและกรรมการจัดต้องไม่ยินยอม ให้บุคคลในครอบครัว หรือผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตน โดยมิชอบ	
ข้อ ๒๕ สมาชิกและกรรมการต้องไม่นำความลับ ของราชการไปเพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น ทั้งในขณะที่ดำรงตำแหน่ง หรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ เว้นแต่กฎหมายจะอนุญาตให้กระทำได้	ข้อ ๓๒ สมาชิกและกรรมการจัดต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ในการเสริมสร้างสถาบันครอบครัว	เพื่อให้สมาชิกและกรรมการชั้นนำ ให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัว โดยเป็นแบบอย่างที่ดีในการสร้าง สถาบันครอบครัว
	ข้อ ๓๓ สมาชิกและกรรมการต้องไม่นำความลับ ของราชการไปใช้เพื่อประโยชน์แก่ตนเอง หรือผู้อื่น โดยทุจริต	เพื่อให้เกิดความชัดเจน และใช้ถ้อยคำ ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมการชั้นต้น พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมการชั้นต้น พ.ศ.	เหตุผล
<p>ข้อ ๒๖ สมาชิกและกรรมการจัดต้องไม่เรียกร้อง ของขวัญ ของกำนัล หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์ต่าง ๆ อันอาจจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ ของตน และจะต้องคุ้มครองให้คู่สมรสและบุตรหลานในครอบครัว ปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย</p>	<p>ข้อ ๓๔ สมาชิกและกรรมการจัดต้องไม่เรียกร้องรับ¹ ของขวัญ ของกำนัล สิทธิประโยชน์ หรือประโยชน์อื่นใด อันเกิดหรืออาจจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน และจะต้องคุ้มครองให้คู่สมรสและบุตรหลานในครอบครัว ปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย</p>	<p>(๑) เพื่อให้เกิดความชัดเจน และใช้ ถ้อยคำที่เหมาะสมยิ่งขึ้น (๒) เพิ่มคำว่า “หรือรับ” และ “สิทธิประโยชน์” ด้วย เพื่อเป็นการ ห้ามเรียกร้องรับของขวัญ ของกำนัล สิทธิประโยชน์ หรือประโยชน์อื่นใด อันเกิดหรืออาจจะเกิดจากการปฏิบัติ หน้าที่ของสมาชิกหรือกรรมการชั้นต้น</p>
	<p>ข้อ ๓๕ สมาชิกและกรรมการพึงระวัง การปฏิบัติงาน หรือการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เชี่ยวชาญ ประจำตัว ผู้ปฏิบัติงานให้สมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิ ที่ปรึกษา ผู้อำนวยการ นักวิชาการและเลขานุการประจำ คณะกรรมการชั้นต้น หรือบุคคลใกล้ชิดอื่นใดมิให้กระทำการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สมาชิก กรรมการและ สภาพผู้แทนรายภูมิ</p>	<p>เพื่อให้สมาชิกและกรรมการชั้นต้น² พึงระวังการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคล ดังกล่าวในข้อนี้ มิให้กระทำการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สมาชิก กรรมการ และสภาพผู้แทนรายภูมิ</p>

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสถาปัตย์แทนรายภูรและกรรมการชิการ พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสถาปัตย์แทนรายภูรและกรรมการชิการ พ.ศ.	เหตุผล
หมวด ๒ การควบคุมให้เป็นไปตามจริยธรรม	หมวด ๒ การควบคุมให้เป็นไปตามจริยธรรม	
<p>ข้อ ๒๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจริยธรรมสถาปัตย์แทนรายภูร” จำนวน ยี่สิบเอ็ดคน ประกอบด้วย ประธานสถาปัตย์แทนรายภูร เป็นประธานกรรมการ โดยตำแหน่ง และกรรมการอื่น อีกยี่สิบคน ซึ่งเลือกจากผู้ซึ่งเป็นสมาชิกสถาปัตย์แทนรายภูร ของพรรคการเมืองที่มีอยู่ในสถาปัตย์แทนรายภูรพรรคละ หนึ่งคน จำนวนกรรมการที่เหลือให้พิจารณาตามสัดส่วน ของจำนวนสมาชิกสถาปัตย์แทนรายภูรของแต่ละ พรรคการเมืองที่มีอยู่ในสถาปัตย์แทนรายภูรจนครบ กรณีที่มีจำนวนพรรคการเมืองที่มีสมาชิกสถาปัตย์แทน รายภูรเกินกว่า yี่สิบพรรค ให้เลือกกรรมการตามวรรคหนึ่ง จากพรรคการเมืองยี่สิบพรรคแรกพรรคละหนึ่งคน</p>	<p>ข้อ ๓๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจริยธรรมสถาปัตย์แทนรายภูร” ประกอบด้วย ประธานสถาปัตย์แทนรายภูรเป็นประธานกรรมการ โดยตำแหน่ง และกรรมการอื่น ซึ่งสถาปัตย์แทนรายภูรเลือกจากสมาชิก สถาปัตย์แทนรายภูรของพรรคการเมืองที่มีอยู่ในสถาปัตย์แทน รายภูรพรรคละหนึ่งคน ซึ่งเป็นสมาชิกสถาปัตย์แทนรายภูรพรรคละ หนึ่งคน โดยเน้นถึงความเท่าเทียมกัน ไม่ได้เน้นการสรรหาแบบสัดส่วน เหมือนอย่างเดิม ทั้งนี้ เพื่อให้การ ดำเนินวิธีพิจารณาและสอบสวนของ คณะกรรมการสามารถปฏิบัติได้อย่าง เข้มแข็ง</p>	<p>เพื่อให้มีการสรรหาคณะกรรมการ จริยธรรมสถาปัตย์แทนรายภูร โดยมี ประธานสถาปัตย์แทนรายภูรเป็นประธาน คณะกรรมการ โดยตำแหน่ง และผู้แทน ซึ่งเป็นสมาชิกสถาปัตย์แทนรายภูรพรรคละ หนึ่งคน โดยเน้นถึงความเท่าเทียมกัน ไม่ได้เน้นการสรรหาแบบสัดส่วน เหมือนอย่างเดิม ทั้งนี้ เพื่อให้การ ดำเนินวิธีพิจารณาและสอบสวนของ คณะกรรมการสามารถปฏิบัติได้อย่าง เข้มแข็ง</p>

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพัฒนารายภูมิและกรรมการ พ.ศ.	เหตุผล
<p>ข้อ ๒๙ กรรมการจริยธรรมสภาพัฒนารายภูมิพื้นจาก ตำแหน่ง เมื่อ</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) อายุของสภาพัฒนารายภูมิสิ่งสุดลง หรือมีการ ยุบสภาพัฒนารายภูมิ (๒) ขาดจากสมาชิกภาพของการเป็นสมาชิกสภาพัฒน รายภูมิ (๓) ตาย (๔) ลาออก (๕) ขาดการประชุมสามครั้งติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุผล อันสมควร และมิได้แจ้งเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการทราบ (๖) สภาพัฒนารายภูมิมีมติให้ออก (๗) พรrokการเมืองที่กรรมการเป็นสมาชิกถูกยุบ 	<p>ข้อ ๓๑ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) อายุของสภาพัฒนารายภูมิสิ่งสุดลง หรือมีการ ยุบสภาพัฒนารายภูมิ (๒) ขาดจากสมาชิกภาพของการเป็นสมาชิกสภาพัฒน รายภูมิ (๓) ตาย (๔) ลาออก (๕) ขาดการประชุมสามครั้งติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุผล อันสมควร และมิได้แจ้งเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการทราบ (๖) สภาพัฒนารายภูมิมีมติให้ออก (๗) พรrokการเมืองที่กรรมการเป็นสมาชิกถูกยุบ (๘) ได้รับการลงโทษตามข้อ ๔๐ 	<p>๑) มีบทนิยาม คำว่า “กรรมการ” แล้ว ๒) เพิ่ม (๘) เป็นเหตุให้กรรมการ พ้นจากตำแหน่งด้วยเพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๒๗๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งมีบทบัญญัติว่า “การฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิด ทางวินัย ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินรายงานต่อรัฐสภา คณะกรรมการรัฐมนตรี หรือสภาพัฒน์ ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี และหากเป็น การกระทำการป้องกันและปราบปราม โดยให้ถือเป็นเหตุที่จะยกถอน จากตำแหน่ง...”</p>

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ.	เหตุผล
<p>ข้อ ๒๕ คณะกรรมการจิยธรรมสภาผู้แทนราษฎร มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน กำกับให้มีการปฏิบัติตาม ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมนี้อย่างเคร่งครัด หลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบข้อบังคับในการ นำเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาและวิธีพิจารณาของ คณะกรรมการจิยธรรมสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบ จากสภาผู้แทนราษฎร</p>	<p>ข้อ ๓๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตาม ข้อบังคับนี้อย่างเคร่งครัด (๒) รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ตรวจสอบการแผ่นดิน บุคคลหรือ หน่วยงานใด กรณีที่มีการกล่าวหาว่าสมาชิกหรือกรรมการ กระทำผิดตามข้อบังคับนี้ (๓) พิจารณา สอบสวน วินิจฉัยคำร้องเรียนและลงโทษ ตามระเบียบแห่งข้อบังคับนี้ (๔) ตั้งอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อดำเนินการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ (๕) วางหลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบในการพิจารณา และสอบสวน ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ (๖) ดำเนินการในเรื่องอื่นใดตามที่สภาผู้แทนราษฎร มอบหมาย หลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบตามข้อบังคับนี้ต้องได้รับ ความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร</p>	<p>๑) มีบทนิยาม คำว่า “กรรมการ” แล้ว ๒) กำหนดอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการจิยธรรมสภาผู้แทนราษฎร ให้ชัดเจน อันนำไปสู่การปฏิบัติได้ อย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และข้อบังคับฯ นี้</p>

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ.	เหตุผล
<p>ข้อ ๓๐ วิธีพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรม สภารผู้แทนราษฎร อย่างน้อยต้องมีหลักประกันขึ้นพื้นฐาน เรื่องการพิจารณาโดยเปิดเผย การให้โอกาสคู่กรณี แสดงพยานหลักฐานและความเห็นของตนก่อนการวินิจฉัย การให้สิทธิคู่กรณีขอตรวจเอกสารที่เกี่ยวกับตน การเปิด โอกาสให้มีการคัดค้านกรรมการจริยธรรมสภารผู้แทนราษฎร คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้อีกครั้งหนึ่ง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่ มีอยู่ การให้เหตุผลประกอบคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของ คณะกรรมการอย่างน้อยต้องประกอบด้วยความเป็นมา หรือคำกล่าวหา สรุปข้อเท็จจริงที่ได้มาจากพิจารณา และบทบัญญัติของข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ข้อ ๓๕ วิธีพิจารณาของคณะกรรมการอัยการน้อยต้องมี หลักประกันขึ้นพื้นฐานเรื่องการพิจารณาโดยเปิดเผย การให้ โอกาสคู่กรณีแสดงพยานหลักฐานและความเห็นของตน ก่อนการวินิจฉัย การให้สิทธิคู่กรณีขอตรวจเอกสาร ที่เกี่ยวกับตน การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านกรรมการ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้อีกครั้งหนึ่ง เนื่อง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่ มีอยู่ การให้เหตุผลประกอบคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของ คณะกรรมการอัยการน้อยต้องประกอบด้วยความเป็นมา หรือคำกล่าวหา สรุปข้อเท็จจริงที่ได้มาจากพิจารณา และบทบัญญัติของกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑) มีบทนิยาม คำว่า “กรรมการ” เล้า ๒) เพิ่มเติมคำว่า “กฎหมายหรือ” เพื่อให้ถูกต้องคำชี้แจง คือ คำวินิจฉัย ของคณะกรรมการต้องสรุปข้อเท็จจริง ที่ได้มาจากการพิจารณา รวมถึง บทบัญญัติของกฎหมายหรือข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องด้วย</p>
<p>ข้อ ๓๑ สมาชิกและกรรมการชิการที่วางแผนอยู่ในกรอบ ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมนี้อย่างเคร่งครัดจนเป็น แบบอย่างที่ดี ควรได้รับการยกย่องให้เป็นที่ประจักษ์ ต่อสาธารณะ</p>		

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ.	เหตุผล
<p>ข้อ ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการจิยธรรมสภาผู้แทนราษฎรมีคำวินิจฉัยว่า สมาชิกหรือกรรมการชิการผู้ได้ฝ่าฝืนข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมข้อใด คณะกรรมการมีอำนาจที่จะลงโทษสมาชิกหรือกรรมการชิการผู้นั้น โดยการต้านหนึ่หรือประณามให้เป็นที่ประจักษ์ และรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อทราบ</p>	<p>ข้อ ๔๐ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่ามีพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักรับฟังได้ และที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยว่า สมาชิกหรือกรรมการชิการผู้ได้ฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมข้อใด ให้คณะกรรมการมีอำนาจที่จะพิจารณาลงโทษสมาชิกหรือกรรมการชิการผู้นั้น</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าเป็นความผิดไม่ร้ายแรง ให้ลงโทษโดยการตักเตือน ตำหนิ หรือประณามให้เป็นที่ประจักษ์ และรายงานให้ผู้ตรวจการแผ่นดินทราบ</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าเป็นความผิดร้ายแรง ให้ลงโทษโดยการเสนออดอุดอนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามกฎหมายต่อไป</p> <p>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเอาคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p> <p>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด และให้รายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อทราบ</p>	<p>๑) ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าเป็นความผิดไม่ร้ายแรง ให้ลงโทษโดยการตักเตือน ตำหนิ หรือประณามให้เป็นที่ประจักษ์ และรายงานให้ผู้ตรวจการแผ่นดินทราบ</p> <p>๒) ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าเป็นความผิดร้ายแรง ให้ลงโทษโดยการเสนออดอุดอนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามกฎหมายต่อไป</p> <p>ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๒๗๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งมีบทบัญญัติว่า “การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางวินัย ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่ง</p>

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการชิการ พ.ศ.	เหตุผล
		<p>ทางการเมืองฝ่ายนี้หรือไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินรายงานต่อรัฐสภา คณะกรรมการทรัพย์สินท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี และหากเป็น การกระทำผิดร้ายแรงให้ส่งเรื่องให้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติพิจารณาดำเนินการ โดยให้ถือเป็นเหตุที่จะถูกถอนคัดออก จากตำแหน่ง..."</p> <p>๗) การออกเสียงลงคะแนนของ คณะกรรมการในการวินิจฉัยนำหลักการ ในส่วนที่ ๓ การถอดถอนจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๗๔ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย</p>

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมการชีกการ พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ สมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมการชีกการ พ.ศ.	เหตุผล
		พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งมีบทบัญญัติให้ สมาชิกภูมิสภาพมีอิสระในการถอดถอน ผู้ได้ออกจากตำแหน่ง ให้ถือเอา คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้า ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ของภูมิสภาพ มาใช้บังคับ

จัดทำโดย

ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการวิสามัญกร่างข้อบังคับว่าด้วย
ประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิและกรรมการชีกการ พ.ศ.

สำนักกรรมการ ๓

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑

สำนักงานเลขานุการรัฐสภา	๗๖/๒๕๔๙
ประจำ	๑๕๕๔
วันที่	๒๕ มิ.ย. ๔๙
เวลา	๙๐.๖๐

ที่ ศร ๐๐๐๑/ ๓๘๐

ศาลรัฐธรรมนูญ
ถนนจักรเพชร กทม. ๑๐๑๐๐

๑๕๕๔ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ.

พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกเคราะห์สรุปสารสำคัญ จำนวน ๒๐ ชุด

๒. แผ่นดินเดือนทึกข้อมูลร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว จำนวน ๑ แผ่น

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๖ วรรคหก ได้บัญญัติให้วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๓๐๐ วรรคห้า ได้บัญญัติให้ตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ

ในการนี้ ศาลรัฐธรรมนูญ จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกเคราะห์สรุปสารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎร โดยมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม
รับที่ ๑๗๐, ๑๕๕๔
วันที่ ๒๕ มิ.ย. ๔๙ เวลา ๙๐.๖๐ น.
ส่งกลุ่มงาน ๑๗๐, ๑๕๕๔

กลุ่มงานระเบียบวาระ

รับที่ ๕๐, ๑๕๕๔

(นายชัช ชลาร) วันที่ ๑๗/๖/๔๙ เวลา ๙๐.๖๐ น.

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
โทร. ๐ ๒๖๒๓ ๙๖๐๐ ต่อ ๓๑๖๒
โทรสาร ๐ ๒๖๒๓ ๙๖๐๐ ต่อ ๕๒๒๗

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและกฎตัด ๑
รับที่ ๕๕, ๑๕๕๔
วันที่ ๒๕/๖/๔๙ เวลา ๙๐.๖๐ น.

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาล
รัฐธรรมนูญ

เหตุผล

โดยที่เป็นที่ต้องการให้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทยบัญญัติให้มี
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญเพื่อใช้เป็น
วิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญในการพิจารณาความยินยอมคดีตามที่บัญญัติให้อำนาจไว้
ในรัฐธรรมนูญและกฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ร่าง

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ
ศาลรัฐธรรมนูญ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและ
เสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“ศาล” หมายความว่า ศาลรัฐธรรมนูญ หรือคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี
“คุกคาร” หมายความว่า ประธานศาลรัฐธรรมนูญ หรือคุกคารกรรมศาลรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี
“คดี” หมายความว่า เรื่องที่เสนอเป็นคำร้องต่อศาลเพื่อพิจารณาвинิจฉัย

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ร้องและผู้ถูกร้อง

“ผู้ร้อง” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเสนอคดีต่อศาลเพื่อพิจารณาвинิจฉัย

“ผู้ถูกร้อง” หมายความว่า ผู้ถูกกล่าวหาในคดี

“ผู้เกี่ยวข้อง” หมายความว่า หน่วยงาน คณะกรรมการบุคคล หรือบุคคลที่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับคดี

“กระบวนการพิจารณา” หมายความว่า การพิจารณาคดีหรือการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับคดี

ซึ่งกระทำโดยคู่กรณี หรือโดยศาล หรือตามคำสั่งศาล ไม่ว่าการนั้นจะเป็นโดยคู่กรณีฝ่ายหนึ่งกระทำต่อศาล หรือต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือศาลกระทำการต่อคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทุกฝ่าย รวมถึงการส่งคำร้อง และการลงมติ ตลอดจนการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

“การพิจารณาคดี” หมายความว่า การไต่สวน หรือการประชุมปรึกษาเพื่อพิจารณาและวินิจฉัย

มาตรา ๔ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้มีอำนาจออกข้อกำหนดของศาลเพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และเพียงธรรม...

ข้อกำหนดของศาลตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ ให้มีพนักงานคดีรัฐธรรมนูญทำหน้าที่ช่วยเหลือในกระบวนการพิจารณาของศาลตามที่ ศาลมอบหมาย

วิธีการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคดีรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามข้อกำหนดของศาล

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาвинิจฉัยคดีตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๗ ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมาย อื่นที่บัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้นำมาใช้บังคับ หรือระยะเวลาตามที่ ศาลกำหนดไว้ เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่กรณีร้องขอ ศาลมีอำนาจยันหรือขยายระยะเวลาได้ตาม ความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม เว้นแต่รัฐธรรมนูญจะกำหนดระยะเวลาไว้เป็นการเฉพาะ

ในกรณีที่รัฐธรรมนูญกำหนดระยะเวลาพิจารณาVINIJNICHAYของศาลไว้เป็นการเฉพาะ ให้เริ่มนับ ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้รับคำร้องไว้พิจารณาVINIJNICHAY

มาตรา ๘ การส่งสำเนาคำร้อง สำเนาคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือเอกสารอื่นใด หรือการแจ้งวันนัด คำสั่งของศาลหรือข้อความอย่างอื่นไปยังคู่กรณีหรือบุคคลอื่นได้ในคดี ศาลอาจสั่งให้ดำเนินการโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โทรศัพท์ โทรสาร ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศอื่นใดก็ได้ โดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วน ความสะดวกรวดเร็ว หรือความเหมาะสมสมตามสภาพแห่งเนื้อหาของเรื่องที่ทำการติดต่อ

หลักเกณฑ์ และวิธีการการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อกำหนดของศาล

มาตรา ๙ ศาลมีอำนาจออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการจ่าย

(๑) ค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แก่บุคคลใดที่ศาลเรียกมาให้ถ้อยคำ ให้ความเห็น หรือเบิกความ ตามมาตรา ๔๕ หรือตามที่ศาลเห็นสมควร

(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเอกสารหรือการดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาของศาล

มาตรา ๑๐ คุลาการอาญาภักดีค้านได้ในเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องในคดีที่ขอให้วินิจฉัย หรือเคยพิจารณาвинิจฉัยในประเด็นที่เกี่ยวข้อง กับคดีที่ขอให้วินิจฉัยนั้นมาก่อน

(๒) เป็นหรือเคยเป็นสามีหรือภริยา หรือญาติของคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง กือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น

(๓) เคยถูกอ้างเป็นพยาน โดยที่ได้รู้เห็นเหตุการณ์ เว้นแต่เคยมีส่วนร่วมในกระบวนการทางนิติบัญญัติ หรือเคยแสดงความเห็นในฐานะเป็นผู้เชี่ยวชาญมีความรู้เป็นพิเศษในปัญหาข้อกฎหมาย เกี่ยวข้องกับคดีนั้น

(๔) เป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาก่อน

(๕) มีคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาที่คุลาการนั้นเอง สามี ภริยา หรือญาติสืบสาโลหิตตรงชั้นไปหรือลงมาของคุลาการนั้นฝ่ายหนึ่ง พิพากษากับคู่กรณี สามี ภริยา หรือญาติสืบสาโลหิตตรงชั้นไปหรือลงมาของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง

มาตรา ๑๑ เมื่อมีเหตุที่จะคัดค้านอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๐ เกิดขึ้นแก่คุลาการคนใด คุลาการนั้นเองจะแตลงต่อศาลแสดงเหตุที่ตนอาจถูกคัดค้าน แล้วขออนคัวออกจากพิจารณาคดีนั้น ก็ได้

มาตรา ๑๒ เมื่อมีเหตุที่คุลาการอาจถูกคัดค้านได้ตามมาตรา ๑๐ คู่กรณีหรือผู้เกี่ยวข้องอาจยกข้อคัดค้านนี้อ้างโดยทำเป็นคำร้องคัดค้านยื่นต่อศาลได้ ไม่ว่าในเวลาใด ๆ ก่อนมีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งชี้ขาด

เมื่อมีการยื่นคำร้องคัดค้านตามวาระหนึ่ง ให้คุลาการซึ่งถูกคัดค้านงดการปฏิบัติหน้าที่ไว้จนกว่าศาลมีคำรuling ในเรื่องที่คัดค้านนั้น

การกระทำใด ๆ ของคุลาการซึ่งถูกคัดค้านที่ได้ดำเนินไปก่อนมีเหตุที่อาจถูกคัดค้านนั้นย่อมสมบูรณ์ไม่เสียไป เพราะเหตุที่ศาลมีคำสั่งยอมรับคำร้องคัดค้าน เว้นแต่ศาลมจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๓ เมื่อมีการยื่นคำร้องคัดค้านคุลาการคนใด และคุลาการซึ่งถูกคัดค้านไม่ถอนตัวออกจากพิจารณาคดีนั้น ให้ศาลมีคำร้องคัดค้านและบันทึกคำชี้แจงของคุลาการซึ่งถูกคัดค้านโดยอาจฟังคำแจ้งของคู่กรณีและคุลาการซึ่งถูกคัดค้าน รวมทั้งพยานหลักฐานอื่นตามที่เห็นสมควรแล้วออกคำสั่งยอมรับหรือยกเสียงซึ่งคำร้องคัดค้านนั้น คำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุด

เมื่อศาลมต้องพิจารณาตามวาระหนึ่ง คุลาการซึ่งถูกคัดค้านจะร่วมพิจารณาหรือออกเสียงลงคะแนนชี้ขาดคำร้องคัดค้านมิได้

การชี้ขาดคำร้องคัดค้านตามวาระหนึ่งให้ถือตามคะแนนเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ถือตามคำร้องคัดค้าน

มาตรา ๑๔ คุลาการจะถอนตัวจากการพิจารณาคดีหรือการทำคำวินิจฉัยหรือคำสั่งคดีได้มิได้ เว้นแต่มีเหตุที่อาจถูกคัดค้านตามมาตรา ๑๐ เหตุสุคิริสัย เหตุจำเป็นอื่นอันมิอาจก้าวล่วงได้หรือเหตุอื่นตามที่ศาลมีคำร้องคัดค้าน

มาตรา ๑๕ ในการพิจารณาคดี ให้ศาลมีอำนาจในการรักษาความสงบเรียบร้อยของ การพิจารณาคดีในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลที่เข้ามาหรือจะเข้ามาในที่ทำการศาล หรือบริเวณที่ทำการศาลหรือเข้าพิงการไต่สวนของศาล การให้บุคคลใดซึ่งฝ่าฝืนออกไปนอกสถานที่พิจารณาและให้กระทำการใด ๆ เพื่อให้การพิจารณาคดีดำเนินไปโดยสงบเรียบร้อย และรวดเร็ว รวมทั้งวางระเบียบเพิ่มเติมเพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๑๖ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้นำบทบัญญัติที่ถือว่าเป็นการกระทำละเมิดอำนาจศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม และเมื่อมีการละเมิดอำนาจศาลให้ศาลมีอำนาจสั่งลงโทษได้ดังนี้

(๑) ตักเตือน โดยจะมีคำพิพากษานี้เป็นลายลักษณ์อักษรด้วยหรือไม่ได้

(๒) ไล่ออกจากบริเวณศาล

(๓) ลงโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
การสั่งลงโทษฐานละเมิดอำนาจศาลพึงใช้อ漾รัมดังระวังและเท่าที่จำเป็นตามพฤติกรรม
แห่งกรณี และศาลอาจสั่งให้ผู้กระทำละเมิดลงประการตาม (๑) ทางหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง
หรือลายฉบับเป็นระยะเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร โดยให้ผู้กระทำละเมิดเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๑๗ ผู้ได้วิจารณ์การพิจารณาหรือการวินิจฉัยคดีของศาลโดยสุจริตด้วยวิธีการทาง
วิชาการ ผู้นั้นไม่มีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล หรือดูหมิ่นศาลหรือตุลาการ

มาตรา ๑๘ กระบวนการพิจารณาคดีให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญนี้และข้อกำหนดของศาลตามมาตรา ๔ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าว
บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดย
อนุโลม

หมวด ๒ วิธีพิจารณาคดี

ส่วนที่ ๑ การยื่นคำร้องและการจำหน่ายคดี

มาตรา ๑๙ คำร้องดังที่เป็นหนังสือ ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้อง
- (๒) ระบุมาตรฐานของรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเหตุในคำร้อง
- (๓) ระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ดังใช้สิทธิ พร้อมทั้งข้อเท็จจริง หรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง
- (๔) คำขอที่ระบุความประสงค์จะให้ศาลดำเนินการอย่างใดพร้อมทั้งเหตุผลสนับสนุน
โดยชัดแจ้ง

(๕) ลงลายมือชื่อผู้ร้อง แต่ในกรณีที่เป็นการทำและยื่นหรือส่งคำร้องแทนผู้อื่น ต้องแนบ
ใบมอบฉันทะให้ทำการดังกล่าวมาด้วย

หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำ การยื่น และรายละเอียดของคำร้อง ให้เป็นไปตาม
ข้อกำหนดของศาล

มาตรา ๒๐ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่คำชี้แจงแก้ไขข้อกล่าวหาโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ การยื่นคำร้องต่อศาลให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และกฎหมายอื่นที่บัญญัติให้เป็นอำนาจพิจารณาVINIJNAYAของศาล

การยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๑ ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ยื่นคำร้องพร้อมเอกสารประกอบด้วยข้อกำหนดของศาล

การยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ให้ศาลมุตติธรรม ศาลปกครอง หรือศาลทหาร ที่จะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดี ส่งความเห็นหรือคำโต้แย้งของคู่ความพร้อมด้วยเหตุผล ไปยังหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบธุรการของศาล เพื่อส่งให้ศาลพิจารณาVINIJNAYA

มาตรา ๒๒ บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาโดยไม่มีคำวินิจฉัยว่าตนบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือเยี่ยงต่อรัฐธรรมนูญได้

การใช้สิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการใช้สิทธิตามมาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญฉบับเดียว เว้นแต่กรณีที่มีคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณา ของศาลมุตติธรรม ศาลปกครอง หรือศาลทหาร เดียวแต่กรณี ให้ดำเนินการใช้สิทธิตามมาตรา ๒๑๑ ของรัฐธรรมนูญก่อน

ในการดำเนินการของบุคคลตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิขอรับความช่วยเหลือและคำแนะนำจาก พนักงานคดีรัฐธรรมนูญตามข้อกำหนดของศาล

มาตรา ๒๓ การยื่นคำร้องของบุคคลตามมาตรา ๒๒ นอกจากต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้ระบุเหตุที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้วด้วย

มาตรา ๒๔ คำร้องที่ได้ยื่นต่อศาล ก่อนที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำสั่ง ถ้าผู้ร้องด้วย หรือมีการ ขอดถอนคำร้อง หรือศาลมีคำสั่งให้รื้อฟื้นคดี ศาลอาจพิจารณาสั่งจำหน่ายคดีนั้นก็ได้

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจมีคำสั่งให้คู่กรณีที่ดำเนินกระบวนการพิจารณา ไม่ถูกต้องนั้นทำการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่เห็นสมควร เว้นแต่ข้อที่ไม่ถูกต้อง ดังกล่าวเกิดจากความไม่สุจริตของคู่กรณีฝ่ายนั้น

กรณีที่ผู้ร้องไม่ดำเนินกระบวนการพิจารณาตามคำสั่งศาลตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ศาลอาจพิจารณาสั่งจำหน่ายคดีนั้นก็ได้

ส่วนที่ ๒
การพิจารณาคดี

มาตรา ๒๖ องค์คณะของศาลในการพิจารณาคดีและการทำคำวินิจฉัย ต้องประกอบด้วยตุลาการไม่น้อยกว่าห้าคน

ตุลาการซึ่งไม่มีได้ร่วมในการพิจารณาคดีใด ย่อมไม่มีอำนาจในการทำคำวินิจฉัยคดีนี้ คำวินิจฉัยของศาลให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่มีบัญญัติเป็นอย่างอื่น ในรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๗ ศาลอาจแต่งตั้งตุลาการประจำคดีเพื่อพิจารณารับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และออกคำสั่งใด ๆ ซึ่งมิใช่เป็นไปในทางวินิจฉัยซึ่งขาดคดีก็ได้

หลักเกณฑ์ และการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการประจำคดี ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของศาล

มาตรา ๒๘ กรณีคำร้องที่ขอให้ศาลมีคำสั่งรับหรือไม่รับไว้พิจารณาวินิจฉัยภายในระยะเวลาตามข้อกำหนดของศาล

ในกรณีที่ศาลมีความเห็นว่าคำร้องไม่สมบูรณ์ครบถ้วนซึ่งผู้ร้องอาจแก้ไขได้ ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ร้องแก้ไขคำร้องให้สมบูรณ์ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่มีการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือข้อที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนนั้นเป็นกรณีที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ หรือเป็นคดีที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาล ให้สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

มาตรา ๒๙ เมื่อศาลมีคำสั่งรับคำร้องที่มีคู่กรณีไว้พิจารณาวินิจฉัย ให้ส่งสำเนาคำร้องแก่ผู้ถูกร้อง หรือมีคำสั่งแจ้งผู้ถูกร้องมารับสำเนาคำร้องภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

เมื่อผู้ถูกร้องได้รับสำเนาคำร้อง ให้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อก่อตัวหาภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด กรณีผู้ถูกร้องไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อก่อตัวหาภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด หรือไม่มารับสำเนาคำร้องภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลมีคำเบินบรรบวนพิจารณาต่อไป

มาตรา ๓๐ ผู้ร้องจะแก้ไขเพิ่มเติมคำร้อง หรือผู้ถูกร้องจะแก้ไขเพิ่มเติมคำชี้แจงแก้ข้อก่อตัวหา จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากศาลและต้องเป็นสาระสำคัญอันควรแก่การแก้ไขเพิ่มเติมและเกี่ยวข้องกับเรื่องเดิม

มาตรา ๓๑ ในการพิจารณาคดี ศาลเมื่ออำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจนขอให้พนักงานสอบสวน หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินการได้เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้ ศาลเมื่ออำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมาย ในการปฏิบัติหน้าที่ให้คุ้มครองเป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามกฎหมาย

มาตรา ๓๒ พยานหลักฐาน หรือข้อมูล หรือข้อเท็จจริง ที่คู่กรณีนำเสนอด้วยศาลเรียกมาเอง หากเกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอกและศาลเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ศาลเมื่ออำนาจ ส่งสำเนาหรือแจ้งให้บุคคลภายนอกดังกล่าวทราบ และได้มีโอกาสได้ยึดคัดค้านเพื่อประกอบ การพิจารณาวินิจฉัยได้

มาตรา ๓๓ การพิจารณาคดีของศาลให้กระทำด้วยความรวดเร็ว เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย เหตุข้างเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ หรือเหตุอื่นตามที่ศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลจะสั่งเลื่อนการพิจารณาคดีออกไปก็ได้

มาตรา ๓๔ ศาลเมื่ออำนาจในอันที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาและวินิจฉัยว่าพยานหลักฐานใด ๆ ที่ได้มา หรือมีอยู่ หรือที่คู่กรณีนำมาสืบเน้น จะเกี่ยวกับประเด็นและเป็นอันเพียงพอให้ฟังเป็นยุติได้ หรือไม่

มาตรา ๓๕ หากศาลเห็นว่าคดีใดเป็นปัญหาข้อกฎหมายหรือมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะ พิจารณาวินิจฉัยได้ ศาลอาจประชุมปรึกษาเพื่อพิจารณาและวินิจฉัยโดยไม่ทำการไต่สวนก็ได้

มาตรา ๓๖ การไต่สวนของศาล ให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่เมื่อศาลเห็นเป็นการสมควร เพื่อรักษาความเรียบร้อยในบริเวณที่ทำการศาล หรือเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ศาลเมื่ออำนาจ กำหนดให้เฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องมีสิทธิอยู่ในห้องพิจารณาได้

มาตรา ๓๗ คู่กรณีจะอ้างตนเอง บุคคล และหลักฐานอื่นเป็นพยานได้ตามที่ศาลเห็นสมควร และมีสิทธิขอตรวจสอบพยานหลักฐานและคัดสำเนาพยานหลักฐานของตนเองหรือของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งนั้น ณ ที่ทำการศาลในเวลาทำการได้ตามที่ศาลกำหนด

การอ้างพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้คู่กรณีจัดทำบัญชีระบุพยานยื่นต่อศาลพร้อมแสดง เหตุผล ความจำเป็นในการอ้างพยานหลักฐาน และวิธีการได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว

คู่กรณีอาจยื่นบัญชีระบุพยานเพิ่มเติมพร้อมแสดงเหตุผลความจำเป็นได้ตามที่ศาลเห็นสมควร หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการยื่นบัญชีระบุพยานให้เป็นไปตามข้อกำหนดของศาล

มาตรา ๓๙ เพื่อให้การพิจารณาคดีเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรม ศาลอาจกำหนดให้มีการตรวจพยานหลักฐานก่อนก็ได้ และให้แจ้งคู่กรณีทราบล่วงหน้าก่อนวันนัดตรวจพยานหลักฐาน หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการตรวจพยานหลักฐานให้เป็นไปตามข้อกำหนดของศาล

ศาล

มาตรา ๓๙ การไต่สวนของศาลให้คู่กรณีซักถามเฉพาะประเด็นที่ศาลมีกำหนดและให้มีการสืบพยานหลักฐานที่คู่กรณีไม่รับกัน

ถ้าคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มาศาลในวันไต่สวน ให้ศาลดำเนินกระบวนการต่อไป

มาตรา ๔๐ การไต่สวนพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญ ให้ศาลอสอบถามพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญ ให้ศาลมีกำหนดและกระทำการที่

จำเป็น

การไต่สวนพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญ ให้ศาลอสอบถามพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญ เอง ก่อนทำการไต่สวนให้ศาลมีกำหนดและข้อเท็จจริงที่จะทำการไต่สวน แล้วให้พยานเบิกความในข้อนี้โดยวิธีเดลลงด้วยตนเองหรือตอบคำถามของศาล

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้คู่กรณีซักถามพยานเพิ่มเติมตามประเด็นและข้อเท็จจริงที่ศาลมีกำหนดไว้ก็ได้ โดยให้ฝ่ายที่อ้างพยานเป็นผู้ซักถามก่อน

มาตรา ๔๑ ศาลอาจอนุญาตให้สืบพยานที่อยู่นอกที่ทำการศาลด้วยวิธีการตามที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายร้องขอ โดยให้ฝ่ายที่ร้องขอเป็นผู้ดำเนินการเพื่อจัดให้มีวิธีการดังกล่าวและเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนี้เว้นแต่ศาลมีกำหนดเป็นอย่างอื่น

การสืบพยานตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ากระทำในห้องพิจารณาของศาล

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ศาลมีกำหนดและศาลอ่อนุญาต ศาลอาจกำหนดให้พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญคนใดเสนอบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นด้วยศาลแทนการมาเบิกความได้

ให้ศาลมีกำหนดและกำหนดให้คู่กรณีฝ่ายหนึ่งคิดใจซักค้านก็ให้ทำคำคัดค้านเป็นหนังสือหรือร้องขอเขียนพยานผู้ให้ถ้อยคำมาเบิกความก็ได้

ศาลอาจนัดให้พยานมาศาลเพื่อตอบข้อซักถามเพิ่มเติมของศาล หรือของคู่กรณี ตามประดิษฐ์ที่เสนอต่อศาลตามความในวรรคสองและศาลอนุญาต ในกรณีเช่นนี้ ถ้าพยานบุคคลนั้นไม่มาศาล หรือมาศาล แต่ไม่ยอมตอบข้อซักถาม ให้ศาลปฏิเสธที่จะรับฟังบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของพยานบุคคลนั้นเป็นพยานหลักฐานในคดี เว้นแต่เมพยานหลักฐานอื่นประกอบและศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลจะรับฟังบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของพยานบุคคลนั้นประกอบพยานหลักฐานอื่นนั้นก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการจัดทำ การยื่น การสั่ง และการคัดค้านบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของศาล

มาตรา ๔๓ การได้ส่วนของศาลให้ศาลบันทึกรายงานการพิจารณาคดีรวมไว้ในสำนวนและจัดให้คู่กรณีลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

การบันทึกคำเบิกความของพยานในการได้ส่วน ให้บันทึกการพิจารณาโดยใช้เครื่องมือบันทึกเสียงและเครื่องมือบันทึกภาพและเสียง หรือวิธีการอื่นตามข้อกำหนดของศาล

มาตรา ๔๔ ในการพิจารณาคดี ศาลอาจขอให้พยานผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นหรือจัดทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาвинิจฉัยได้ แต่ต้องให้ผู้ร้องหรือคู่กรณีได้รับความเห็นและให้โอกาสได้แจ้งความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวเป็นหนังสือภายในเวลาที่ศาลกำหนด

มาตรา ๔๕ ในการพิจารณาคดี กรณีที่ศาลเห็นสมควรหรือกรณีที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายร้องขอและศาลอนุญาต ศาลอาจสั่งให้มีการสืบพยานหลักฐาน ตรวจสอบบันทึก เอกสาร วัสดุ หรือสถานที่ ไม่ว่าจะกระทำในเวลาใด ภายในหรือภายนอกที่ทำการศาลก็ได้

มาตรา ๔๖ ในการพิจารณาคดี ศาลอาจสั่งคณะกรรมการสืบพยานหลักฐานใด ๆ ที่เห็นว่า ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่พิจารณาVINICHAY หรือไม่มีความจำเป็นแก่การพิจารณาVINICHAY หรือมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาVINICHAY ได้ หรือจะทำให้คดีล่าช้าโดยไม่สมควร

มาตรา ๔๗ ในการพิจารณาคดี ศาลอาจอนุญาตให้คู่กรณี พยาน หรือผู้เกี่ยวข้อง ให้ข้อเท็จจริง หรือความเห็นแล้วแต่กรณีเป็นหนังสือได้

มาตรา ๔๘ เมื่อศาลมีคำสั่งให้รับคำร้องไว้พิจารณาVINICHAYแล้ว การวินิจฉัยคดีของศาล ตุลาการที่เป็นองค์คุณทุกคนจะงดออกเสียงในประเด็นแห่งคดีมิได้

มาตรา ๔๕ ให้ศาลเป็นผู้บันทึกรายงานการพิจารณาคดี

มาตรา ๕๐ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำสั่ง หรือประกาศ เดียวแต่กรณี ส่วนหนังสืออื่นใดของศาล ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ลงลายมือชื่อ

หมวด ๓

การทำคำวินิจฉัยหรือคำสั่ง

มาตรา ๕๑ คำวินิจฉัยของศาลอย่างน้อยต้องประกอบด้วยความเห็นมาหรือคำกล่าวหา สรุปข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการพิจารณา เหตุผลในการวินิจฉัยในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง

คุลาการซึ่งเป็นองค์คณะทุกคนจะต้องทำความเห็นในการวินิจฉัยในส่วนของตนเป็นหนังสือ พร้อมแสดงด้วยว่าจากต่อที่ประชุมก่อนการลงมติ เมื่อการลงมติเสร็จสิ้น ให้คุลาการซึ่งเป็นองค์คณะ ขัดทำคำวินิจฉัยตามมติของศาล

คำวินิจฉัยของศาลต้องลงลายมือชื่อของคุลาการซึ่งเป็นองค์คณะทุกคนที่วินิจฉัย ถ้าคุลาการคนใด มีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้องค์คณะนั้นพิจารณาหากเห็นว่าเป็นกรณีมีเหตุจำเป็น ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้มอบหมายคุลาการคนใดคนหนึ่งที่เป็นองค์คณะจะดำเนินการแทน เดียว กลั่นรวมไว้กับคำวินิจฉัย

คำวินิจฉัยของศาลและความเห็นในการวินิจฉัยของคุลาการที่เป็นองค์คณะทุกคน ให้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๒ คำวินิจฉัยของศาลให้มีผลในวันอ่าน

ในกรณีที่ศาลมีคำวินิจฉัยคดีที่มีคู่กรณี ถ้าคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่าย เดียวแต่กรณี ทราบนัดโดยชอบเดล้ำไม่มา ให้ศาลบันทึกไว้และให้ถือว่าคำวินิจฉัยนั้นได้อ่านโดยชอบเดล้ำ

ในกรณีที่ศาลมีคำวินิจฉัยคดีที่ไม่มีผู้ถูกร้อง ให้ศาลแจ้งคำวินิจฉัยของศาลแก่ผู้ร้องและให้ถือว่า วันที่ศาลลงมติซึ่งเป็นวันที่ปรากฏในคำวินิจฉัยเป็นวันอ่าน

การแจ้งให้นำฟังและการอ่านคำวินิจฉัยของศาลตามวรรคสองและการแจ้งตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ศาลกำหนด

มาตรา ๕๓ คำสั่งกำหนดนัยคำร้องตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ และคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในจังหวัดตามมาตรา ๒๘ ต้องประกอบด้วยความเป็นมาโดยย่อของคำร้อง ความเห็นประกอบและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง

เมื่อจัดทำคำสั่งเสร็จแล้ว ให้แจ้งคู่กรณีทราบ พร้อมปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการศาลไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลมีข้อผิดพลาดหรือผิดหลงเล็กน้อย เมื่อศาลมีเห็นเอง หรือเมื่อคู่กรณีร้องขอและศาลเห็นสมควร ศาลจะมีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติมข้อผิดพลาดหรือผิดหลงเล็กน้อยเช่นว่านี้ให้ถูกต้องก็ได้

การทำคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เป็นการกลับหรือแก้ผลในคำวินิจฉัยหรือคำสั่งเดิม เมื่อได้ทำคำสั่งเช่นว่านี้แล้ว ให้แจ้งผู้ร้องหรือคู่กรณีแล้วแต่กรณี ได้รับทราบ และให้นำความมาตรา ๕๑ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หลักเกณฑ์ และวิธีดำเนินการจัดทำคำสั่งตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามข้อกำหนดของศาล

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๕ บรรดาคดีซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ใช้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บังคับ เว้นแต่ศาลมีเห็นสมควรกำหนดเป็นอย่างอื่น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ.

เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖ วรรคหก บัญญัติให้วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๓๐๐ วรรคห้า บัญญัติให้ตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ประกอบด้วยสาระสำคัญของวิธีพิจารณาที่เป็นหลักประกันขึ้นพื้นฐาน อาทิ การพิจารณาดีโดยเปิดเผย การให้อโอกาสคู่กรณีแสดงความเห็นของตนก่อนการวินิจฉัยคดี การให้สิทธิคู่กรณีขอตรวจเอกสารที่เกี่ยวกับตน การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านคุลากาศาลาศาลรัฐธรรมนูญ และการให้เหตุผลประกอบคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญในการออกข้อกำหนดของศาลเพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญเป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อยและเที่ยงธรรม โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วจึงใช้บังคับ ข้อกำหนดดังกล่าวได้ โดยมีประธานศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (มาตรา ๔)

๒. ให้มีพนักงานคดีรัฐธรรมนูญทำหน้าที่ช่วยเหลือในกระบวนการพิจารณาของศาลตามที่ศาลมอบหมาย (มาตรา ๕)

๓. ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดีตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายบัญญัติ (มาตรา ๖)

๔. ให้ศาลมีอำนาจยื่นหรือขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม เว้นแต่รัฐธรรมนูญจะกำหนดระยะเวลาไว้เป็นการเฉพาะ (มาตรา ๗)

๕. ให้มีการคัดค้านคุลากาศาลาและการถอนตัวของคุลากาษได้ (มาตรา ๑๐ - มาตรา ๑๕)

๖. ให้มีหลักการเรื่องลงทะเบียนสำนักศาลทำหนังเดียวกับศาลยุติธรรมและศาลปกครอง โดยนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการลงทะเบียนสำนักศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ศาลมีอำนาจสั่งลงโทษได้ โดยการสั่งลงโทษฐานลงทะเบียนสำนักศาล พึงใช้อ้างระมัดระวังและเท่าที่จำเป็นตามพฤติกรรมแห่งกรณี ทั้งนี้ มีข้อยกเว้นกรณีที่ผู้ใดวิจารณ์การพิจารณาหรือการวินิจฉัยคดีของศาลโดยสุจริตด้วยวิธีการทางวิชาการ (มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗)

๗. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำ การยื่น และการแก้ไขเพิ่มเติมคำร้องและคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา (มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๓๐)

๘. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคคลที่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และกฎหมายอื่นที่บัญญัติให้เป็นอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของศาล (มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง) และได้กำหนดบุคคลที่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลไว้เป็นการเฉพาะใน ๒ กรณี ได้แก่

(๑) กรณีการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๑ ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ยื่นคำร้องพร้อมเอกสารประกอบตามข้อกำหนดของศาล (มาตรา ๒๑ วรรคสอง)

(๒) กรณีการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ให้ศาลยุติธรรมศาลปกครอง หรือศาลทหาร ที่จะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ส่งความเห็นหรือคำโต้เยี่ยงของคู่ความพร้อมด้วยเหตุผลไปยังหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบธุรการของศาล เพื่อส่งให้ศาลพิจารณาวินิจฉัย (มาตรา ๒๑ วรรคสาม)

๙. หลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นคำร้องกรณีบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ตามมาตรา ๒๑๒ ของรัฐธรรมนูญ โดยการใช้สิทธิของบุคคลดังกล่าวต้องดำเนินการใช้สิทธิตามมาตรา ๒๕๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๑) ของรัฐธรรมนูญนั้นถึงที่สุดแล้ว เว้นแต่กรณีที่มีคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลยุติธรรม ศาลปกครอง หรือศาลทหารแล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการใช้สิทธิตามมาตรา ๒๑๑ ของรัฐธรรมนูญก่อน โดยมีสิทธิขอรับความช่วยเหลือและคำแนะนำจากพนักงานคดีรัฐธรรมนูญตามข้อกำหนดของศาล (มาตรา ๒๒)

๑๐. องค์คณะของศาลในการพิจารณาคดีและการทำคำวินิจฉัย

(๑) องค์คณะของศาลในการพิจารณาคดีและการทำคำวินิจฉัย ต้องประกอบด้วยตุลาการไม่น้อยกว่าห้าคน (มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง)

(๒) ตุลาการซึ่งไม่ได้ร่วมในการพิจารณาคดีใด บ่อมไม่มีอำนาจในการทำคำวินิจฉัยคดีนั้น (มาตรา ๒๖ วรรคสอง)

๒) คำวินิจฉัยของศาลให้ถือเดียงข้างมาก เว้นแต่มีบัญญัติเป็นอย่างอื่น ในรัฐธรรมนูญ (มาตรา ๒๖ วรรคสาม)

๑๑. ศาลอาจแต่งตั้งคุลากการประจำคดีเพื่อพิจารณาปรับคำร้องไว้พิจารณาвинิจฉัย และออกคำสั่งได ๆ ซึ่งมิใช่เป็นไปในทางวินิจฉัยข้าดคดีก็ได้ (มาตรา ๒๗)

๑๒. ให้ศาลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้อภิยัค์ ตลอดจนขอให้พนักงานสอบสวน หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้ รวมทั้งมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อบัญชิดหน้าที่ตามที่มีอ่อนหมาย และในการปฏิบัติหน้าที่ให้คุลากการเป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามกฎหมาย (มาตรา ๓๑)

๑๓. หลักเกณฑ์และวิธีการในการไต่สวนและการสืบพยานของศาล (มาตรา ๓๒ - มาตรา ๔๗)

(๑) การให้บุคคลภายนอกทราบและมีโอกาสโต้แย้งคัดค้านพยานหลักฐานข้อมูล หรือข้อเท็จจริงในคดี (มาตรา ๓๒)

(๒) อำนาจของศาลในการดำเนินกระบวนการพิจารณาและวินิจฉัยพยานหลักฐาน (มาตรา ๓๔)

(๓) อำนาจของศาลในการวินิจฉัยคดีโดยไม่ทำการไต่สวน (มาตรา ๓๕)

(๔) การไต่สวนของศาลให้กระทำโดยเปิดเผย (มาตรา ๓๖)

(๕) การเปิดโอกาสให้คู่กรณีอ้างและขอตรวจพยานหลักฐานในคดี (มาตรา ๓๗)

(๖) การตรวจพยานหลักฐานโดยศาล (มาตรา ๓๘)

(๗) การซักถามและสืบพยานหลักฐานของคู่กรณีในการไต่สวนของศาล (มาตรา ๓๙)

(๘) การไต่สวนและการจัดทำบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญ (มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๒)

(๙) การสืบพยานด้วยวิธีการอื่น ให้ถือว่ากระทำในห้องพิจารณา (มาตรา ๔๑)

(๑๐) การให้ผู้ร้องหรือคู่กรณีทราบและมีโอกาสโต้แย้งความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่ศาลเรียกมาในคดี (มาตรา ๔๔)

(๑๑) การสืบพยานหลักฐาน ตรวจสอบบันทึก เอกสาร วัตถุ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีนอกและในที่ทำการศาล (มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๗)

๑๔. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการห้ามคุลากการที่เป็นองค์คณรงค์ออกเสียงในประเด็นแห่งคดี (มาตรา ๔๘)

๑๕. หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำคำวินิจฉัยของศาลให้เป็นไปตามทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ โดยคำวินิจฉัยของศาลต้องลงลายมือชื่อของตุลาการซึ่งเป็นองค์คณะทุกคนที่วินิจฉัย ถ้าตุลาการคนใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้องค์คณะนั้นพิจารณา หากเห็นว่าเป็นกรณีมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้มอบหมายตุลาการคนใดคนหนึ่งที่เป็นองค์คณะ ขดแจ้งเหตุดังกล่าวแล้วกลับรวมไว้กับคำวินิจฉัย (มาตรา ๕๗)

๑๖. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับผลของการคำวินิจฉัยของศาล โดยทั่วไปให้มีผลในวันอ่านและในกรณีที่ศาลมีคำวินิจฉัยคดีที่ไม่มีผู้ร้องขอ ให้ศาลมีคำวินิจฉัยของศาลแก่ผู้ร้องและให้ถือว่าวันที่ศาลมตชี้เป็นวันที่ปรากฏในคำวินิจฉัยเป็นวันอ่าน โดยการแจ้งให้มาฟังและการอ่านคำวินิจฉัยของศาลและการแจ้งคำวินิจฉัยของศาลแก่ผู้ร้อง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ศาลกำหนด (มาตรา ๕๘)

๑๗. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสั่งจำหน่ายค่าร้องและค่าสั่งไม่รับค่าร้องไว้พิจารณา วินิจฉัย (มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๓)

๑๘. หลักเกณฑ์ในการแก้ไขเพิ่มเติมคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลที่มีข้อผิดพลาด หรือผิดทางเด็กน้อย ทึ้งนี้ ในการทำคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว จะต้องไม่เป็นการกลับหรือแก้ผล ในคำวินิจฉัยหรือคำสั่งเดิม (มาตรา ๕๔)

๑๙. บทเฉพาะกาล

บรรดาคดีซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ใช้บังคับ ให้ใช้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บังคับ เว้นแต่ศาลมจะเห็นสมควร กำหนดเป็นอย่างอื่น (มาตรา ๕๕)